

VEEL KORD

Arlie Duff, tõlkinud Henno Käo / Arlie Duff

Ma ikka tunnen vahel, et nähtamatu ahel,
see on linna külge kinnitanud mind.
Siin igal majal number, näod tuhanded mu ümber,
kuid ikka ihuüksi tunnen end.

Refr. Veel kord, veel kord, veel kord, veel kord,
endalt heita linnaahelad,
Veel kord, veel kord, veel kord, veel kord,
veel kord mängida puhtal noorusmaal.

Nii kivised seal põllud, et kivi kivi õlul,
sealt saadud leib on kõigest magusam.
Nii sinine seal meri, täis päiksevalgusteri,
suur õnn, kui sellest kõigest osa saan.

Refr. Veel kord ...

Seal pääsukeste tiivad mul une silmist viivad,
kui ma värskel heintel ärkan hommikul.
Joon külma piima kaevul, kass vaatab, nägu naerul
ja ta pilgus helgib kaval kassikuld.

Refr. Veel kord ...

Kuid aastad läevad üha ja lõppu pole näha.
Ma jalgupidi kinni asfaldis.
On müürid vihmast märjad ja puud kui leinapärjad
ja minu hing kui mõranend karniis.

Refr. Veel kord ...